

A

245
—
—
III.

Wida József éu. Könyve

Nagyenyed, Bethlen-után

291 sz. kérészet

Lector Amande! 267. 1936

Vocem virum, pennas volueres, ca unguis lonam
Carminibus vatem, noscere quippe potest.
Ecce quid agam, nimium lenius mihi Campus ardet
Ingenio Canit, fertilior melos.

Ludere qui nescit, campestribus abstinet armis
Nostra tuum noli tangere Musa Chelym.
Non bene. Nam quoties flumen quod parvis in ortu
Rivus erat, potuit per bene fexse vatem!

Qua in dolo virga fuit, perit mox sidera quatuor
Ex catulo parvo maximus Ursus erit.

Vae mihi, vae pervi, quis strepitus iste sonitusque
Sanguinea Turus coeulit arma manu.

Da mihi Nasonem pariter doctumque Maronem
Mens cadit in tantis, ista, timore malis,
Hac igitur siquid vitii ruda carmen habebis
Carmina cum ventia quatuorcuque legas

Salve grata dies sed multo gratior inter
Musas, optatus pro prosperitate Dies
Longa procer reliquisque veni numerosior ad nos
Musarum votis conditorado piis
Vive diu - - - nec ames pia fallere vota
Sunt ea grata diis, sunt et grata tuis.

Sed tibi felices libeat numerare tot annos
Quot meritis merito fata donare solent
Magna precor superi sed nostris debita Musis
Pro tanto non sunt improba vota Viri
A

Nem tudom hogy engem milyen irsekeny
Melegitt, mert kiem az irsekeny s. eg.
Most bucsog majd meg hall ereimben a ver
Most gyengen majd jobban is feringebben ver.
Vagy csak fofajásból való képzelt és
Vagy valamely káros öröm képzelt.

Ajállok pihenést terhes kisértelek
Mert el rendeltetek hamis kisértelek.
Kisértelek? Ah! nem már kiem ebről és
Délkinben hoz, bizon a tündés ebről és.
Ma -- Napja vagyom kedves emlékezet
Hétfőre kiem kiem erre emlékezet.
Nyíleg és hat bennem minden erék utja
Hogy és ne dugdlyon kiem ágim kullja
Söt tífia vizeit bőv mértékben öntse
Es -- -- -- -- -- akkóppen kököntse,
Drága arany vörfő a kit minden kedvett
Vivady fel a Napra kámoson vig kedvett.

Nemely Musák körülköten bokrétáját
Nemely reg nem próbált próbáltan Notáját.
Kit akarnak kiem ilyen kézfűllettel
Típlelni? hogy legyek en is kézfűllettel,
Alig mondhattam el mondan -- -- --
Napja lifen mélyest az egnek -- -- --
Ezen kiem ansagban en is rekes lifek
E vegre bennem az álmodatok képek
E Napot álmodom hogy elő kerüljön
E kiem Sugárral felfor fel derűlön.

Egy Franki ki siketen lőltötte világot
E Némán tudatla a Nap s. Hold világot.
Kinek egy darabig az agyu sem hallott
Egy kis egy harang két véletlenül hallott.
Milyest örömeinek hajnala fel telttett
E a Világ neki kápot inkább telttett
Ez után ismét hogy egy néhány hét el telt
Hogy 4 per el foggyott a hold 4 per 9 telt,
Kó adatott neki melynél alig vágyon
A föle kerék egyen egy is drágább vagon.

Örül e nagy kints nek a Franki társasága
De nem pengel nyelven sem egy sem más
Nem garolya kintsét halgat mások előtt
Nem holt mint egy balvány Néma mint
A mi az nem halga hogy Allya és érte
Nem napját, s. egy holt áldott az ég érte.
En is ezen Frankinak példáját követem
Indulj Musám, de legy kerlek his követem
S mond -- -- -- -- -- hogy ily méreft lettem
Hogy lifelleteimmel kesni méreft lettem
Az idő, az a Franki és te magad vagyok
Mert en a ki régen most is tsaka vagyok
Menny el s. mondjad áldott legyen az ég érte
Hogy -- -- -- -- -- örömmel érte
E a Nap mint mások helyek kedvesebben
Legyen minden Terhaly bra kedves elte.

Az ég

Ha ej mely Sokáig illet, a ki kedvel
Jubboston Hamuston Napodra vig kedvel
Carmina Voliva.

Nox erat et Somnus teneros submisit ocellos
Deposui lecto, languida membra meo
Membra sopore gravi demissa sepulta fuerunt
Irrequiescit tamen Mens, vigil ipsa manes
Quamvis Summa petens Coelestia lecta pererrat.
Inde rediit altum quavis inerte mare.
Sic ubi per dulcem capiebant membra quietem
Per Somnum letam cerno venire Chorum.
Nosce, comes rutilos meamq; mente robusti
Scythas, Nam Scythas hispida barba deest.
Illi nimium magnam gaudens comitante caesura
In manibus nitidum fert diadema suis.
Interea celsa gemina venere columbae
Ipsa sub ora mihi, qua residere solo.
Omen erit faustum, forsitan Nam mitis oliva
In rostris harum florida visa fuit.
Apparet inde mihi quaedam procul arbor opaca
Sub cuius ramis multa latebat avis.
Inque chorum speciem huc strepitantibus alij
Fundebat liquidum guttula lecta sonum.
Excitior Somno Somnum cum Magnus Apollo:
Excute corde meum, talia dicta refert
Omina quae cernis non sunt mihi credis, sinistra
Quaeve quid importent absque labora vides.

Par, etenim jam facta fuit pars festa Josephi
Significat, tremulam tu quoq; large chelym.
Cujus ego toto monitu tua festa coturno
Non possum liquido non celebrare sono.
Sed quia dona mihi desunt quae dona Josepho
Forse peram dubio cur? pia vota peram
Salve sancta dies albo notata lapillo,
Salve grata dies grata beata dies.
Sic tibi decursus felix pariterque recursum
Ah! felix redeas sepe beata dies.
Hic tuus mitis splendore Josepho penate
Illustrat crebro, sed sine labe dies.

A Nap, sugarait ha körlebb korra
Toldiunkör, a Napot hofhabnak okorra
A kedvelltő Tavas gyönyörűségére
Eljő, s embernek léper örömeire.
Ekkor a dév miat el fonyadt sa ágoth,
Velesek töldülnek, nyilnaka virágok.
A kertben babamot illaloro kek fü
Ekkor nyilik s issul minden jóságusi
A drága gyümöltkék ekkor nevékednek
A merők Lőd bársongy pinnel ékeskednek
Mihelyt a fűp tsendes esővel meg árnak
A hantok, a kedves plánták ki leírának.

A nap

A Nap Napot ejjele egyenlővé tépen.
Az Eklendőnek ma leg hebb vépe tépen.
A Nap engem jóvos kötelelességemre
Emlekelet, s. máshoz való hűségemre
E Nap nógat engem mely tíftelestére
Tanítónknak s. neve Napja örömére.
Mert a ki élelet dy formán intéri
Hogy májoknak hasznát nem magáért;
Ki a tudományra egy egyenes utat
Meg világosító fővelneket mutat.
Ki bölcs tanítása által sok érdemes
Embereket Nevet mire nem érdemes.
Ezt mind mitulajdon állgánd tíftelei
Tartoznak májokk felelte kedvelni.
A magok ha Velik műveletlen főbe
Híde el hogy nem borul a sokas főbe.
Ugy az ember eszt ha nem pallerorak
A tudatlanságot hujába okorak
Mert Tanító nélkül azt ki pallerorai
S. a világosságra lehetetlen horni.
Tehát ki munkája által értelemüket
Meg világossítja s. jobbittya elliunkat
Annak art kívánom hogy kevére élyen
S. örömet bányatál Jóhane leserélyen
Hananem hogy bi helyek hűse kívánaga
Mind ember, s. mindenben legyen bölgy

Klara Napjára.

Tifla Nevet tépen e Deák po Klara,
Valami kép s. kedves e Vonta magára,
Leg hebb a szem előtt az ének kárpittya
Mikor kek sapros tifla fin borittya.
A Nap a teremti kere tsinálmannya
Leg hebb mikor tifla annak rogyogvanya.
Ama minden fejnél leg hebb fővalóság
Az Isten tífád on tifla világosság.
Depele törvénye tifla kellemeles
Mely mint kétfes tífalt arany, lőkeletes,
Kedvesek ellette az ártatlan keek
Mikor tífalt agban meg mos adnak erek.
Tifla leg drágább áldozatnak neme
Ezt igen kedvelli Jelen, s. ember heme.
Képi tífalt a ruha a bünt bar mutaltya
Hebb a tífalt erköltés lélek polgósaltya.
Ama tífalt bibor a kentekek ruhaja
Az ártatlanságnak leg drágább példaja.
Az az elme a mely tífaltan godolkozik
A bölcsesség állgán jár nem vakhozodik
Ama Természet négy fővelb éltető
Okok közt mindenik tífaltaság ferető.
Mi lehet ne.

Mi lehetne tiptárb mint a tiptárú tűz
A leg tiptárb pórnak Neveis tiptárú tűz
A tiptárú egy testünk háfnar pakikája
Hedvas ital a víz ki folyo kóstálja
Oh Klára! leg drágább és leg kebb Neveis
Ez a' Neve mindenféleképpen Summajára veret.
Oh Angyalok Napja mely ily Neveeset
Imhol mint Klára az a mi tükéletes
Tiptárbú - - - hofkas ektendőki
Viselet a' feje Neveis Jaberú időki
A alatt komálytot tiptárú légyen eger
A leg tiptárb öröm otlassa fellego
Legy Klára! oh legyfe Klára! késonaja
Egyen billag modra ektend faktyaja
Eektet az ilya ki Neveis tiptárbú
Egy Musa ki helyet mint tenatal
Levén a leg tiptárb Musa! Jomital
Dugasagbol porro fivéből kívánná
Alfenny Klára
Sok Napok el multak sok reg,
getek ejre borultak
Edig ele ma muba Klára kéföntöltet
Jogy kaparan Tebus hegyeket meg
elövön ne legy bus.
Oh kit.

Oh kit az egy fel emelt, tartó le is Imepijet
Trombita Dob folnak mák tsil,
lagok egyet efolnak.
Egy tudaféls Neveeset mely nagy örömbé
veret
Flora keres tudakor, may orant
violával elegy kor.
Nei kitsak ablakodon, naai kopog at kapu
Már örömet follo Trauma, jó
es az Apolló.
Tut siet im kaparan mindenik Utkapo,
Nagy Napodon vidul kiki s. tifi,
teliketre fel midul.
Ceres is Imepet ült most pihenés re ledül.
Klára Napot sokat egy öröme
re de but ne is esmerj.
Billagokig Neveeset, mely örömek
be rekedj.

Plaudite Musae Cultoris plaudite Metri
Omnes latifices voloite in ore sonos
Et modo Pegasus vosmet deducite ad Urbem
Aptaque in alternos cogite verbamores
Huius die quoniam Josephi Splendet in Ori
Stellaque natalis fulget in axe poli
O gratum.

Mi khetne tiftabb mint a tiftito víz
A leg tiftabb földnek neve is tifta föld.
A tifta egy tiftünk háfnas szakaja
Hedves ital a víz kiftolyo kristályos
Oh Klára! leg drágább és leg kebb neved
Ez a' Neomindenfő Summajára verek.
Oh Angyalok Nappa mely ily Neveet
Imhol mint Klára az a mi tikeletes
Tiftetes -- -- hofpas ektendőkig
Víz ele é fők Nevet Jabané időkig
A alatt homálytól tifta légyen eggy
A leg tifta öröm otfalpa teltetve
Legy Klára, oh légyte Klárak kezonaja
Egyen teillag modra eletek fiktlyaja
Ezeket az ilyen ki Neved tifteli
Egy Musa ki helyet most tenatalati
Levén a leg tiftabb Musak Janitványa
Durgasagból porro fivéből kívánja
Alforny Klára
Sok Napok el multak sok regg,
gekk ejre borultak
Edig ele ma muba Klára kőföntö'ltet
Jogy kaparan Zebus hegyeket meg
elövön ne légy bus.
Oh kit.

Oh kit az egy fel emelt, tartk te is Imepijok
Trambita Dob polnak mák tsil,
lagok egyöt ofolnak.
Egy tudafőp Neveet mely nagy örömben
verek
Flora heres, tudakor, may orant
violával elegy kor.
Néi kitsak ablakodon, naai kopog at kapu.
Már örömet felle Jaima, jó
es az Apolló.
Fut siet im faparan mindenik Utkapo.
Nagy Napodon vidul kiki s tift,
telitedre fel vidul.
Ceres is Inepet üle most pihenés re ledül.
Klára Napot sokat egy örömet
re de but ne is esmerj.
Isillagokig Neveket, mely örömet
ke rekedj.

Plaudite Musar Cultoris plaudite Metris
Omnes latificos volute in ore sonos
Et modo Pegasidas vases deducite ad undas
Aptaque in alternos cogite verbamoda
Alma dies quoniam Josephi Splendet in Orbe
Stellaque natalis fulget in axe poli
O gratum.

Oh! gratum Lyceus Musas fulgore secundas
Per multos Aes hoc precor atq; bees
Nesciat Occasum tuus ortus ne metuentem
Eclipsim magnas mente rogabo Deos.

Sol surgit radians roseum linguatq; cubile
Amonet humanum genus exerceat labores.
Agror. Tulsor tauror jam jungit Atatro.
Curia jam petitur iuris legumq; peritis,
Venator Sylvas et montes visitat aptos.
Da potius docta tibi nota Specimen artis
Hoc Pallas Sapiens hoc Divus posuit Apollo.
Hoc urget praesens lux hoc tempus jubet ipse.
Aureus ecce Josephus de nomine clarus
Spectatur fulgetque diis, dans gaudia, certa.
Hicq; pfecta pii calami munuscula flos
Sumo et multum venere.
Dilecti gratulor gratulor pioque.
Affectu digno Cordis cui nostra precatur
Turba, Vir? O. multum colis carissime celis
Vitalis auras carpas, Janusq; fatus
Amicos per multos videas, ceterisq; beatig
Donis, Vive, Vale, Praesentibus utere, Colis.

Candide Lector.

BETHLEN-POISKOLA
KONYUTKA

Pendula perpetuo rapitur Vertigine terra
Imbribus assiduis variabile vota Column
Nutrit, alit eolum: proprium Sol circuit Orbe
Cornua crescendo reparat Latonia curva
Castor in Oceano muros f. mirabile dictu
Aedificat, doctus quem non docuisse Superas
Ergo Ne Jovis meit obvillibus agna, vacuna
Sanguine purpureo, Nihilominus imbuat arce
Non: quia si quodcumq; potes formica, pates
Congerat, ac hyemis gelida memor ad Dat acer
Me pigeat mea tenera ne mihi panda juventu
Condere, quo tandem canis depromere possen
Hoc ego dum velox penitusq; penitusq; resolu
Mentemq; vacuam puduit me duere vitam.
Atq; dedi doctis fumantia thura Camenis.
En igitur Speculum studii speculungq; laboris
En Speculum sed quod culpa vitiisque laborat
Sa tibi convexum nobis praebendo cavatum.
At quia non parvas animo dat gloria vires
Munera da laudum nobis indigna tuarum
Ut saltem docta saltem mihi dictis place
Est aliquo providere tenet finem datulera
Vale.

Laurus Parnassa.

Dum croceis auro³ involuta rotis rubescunt
 Et croceo crounceum pandit ab axe diem
 Passibus pit. Soles lentis spatia² in arvo
 Deposui tepid^o languida membra solo.
 Hic prope purpureos colles argenteus undis
 Fons sonat, est viridi cespite mollis humus
 Sylva susurrantem nullam violata bipenni,
 Fronde tegit laticem Vena perennis aquae.
 Haec ubi contemplet montes resonare docent
 Indocilis rancos gutture vernal avis
 Inq. chori speciem ludit strepitantibus
 Ludit et arboreis itq. rudis comis.
 Obstupui loti confusus imagine lusus
 Et dixi, castam pande Thaliapomithi.
 Tunc subito tenues quaedam delapsa per arva
 Vox mihi miranti talia verba refert.
 Vade salutatam Natalia festa Iosephi
 Hic quem miraris nam cherusilla^{co}
 Ah! mihi cur desunt ditissima Manera aquae
 Non habeo Cantum thine Philomela tum.
 Haec fateor desunt, est est mihi Musa fidelis
 Musa tuum facile pollice tangere chely
 Hicce dies, dies felix recurvat amorem
 Saepe hic redeat, sed sine labe dies.

Si quanta erga Te pater reip. nostra
 Litteraria Sinceritate, gratitudine
 feror, tantam in scribendo haberem
 Copiam: non minora in hoc Onomasti-
 co gaudii testimonia legeres; quam
 letus, quam expectatus omnibus Tui
 Nominis dies affuit. Sed sum instar
 Vasis aqua pleni, unde omnis licet
 aquae eggresum properet, non plus
 tamen sub exiguo tempore effluet
 potest, quam angustia foraminis per-
 mittit. Alexandro M. cum omnes
 munera pro sua dignitate offerrent,
 Gregarius quidam miles cum ni-
 hil aliud haberet Vas ligneum
 Novum aqua limpidam plenum
 obtulit, quod rex plura fecit omnibus
 reliquis. Denique hic alia forte
 Tibi offerent munera ditiora. Ego
 animum sincerum. Accipere hoc
 munusculum Sincero Tu quoque Animo
 Te Deus diu letum ac sospitem in
 Spem bonorum omnium in emolu-
 mentum non Societatis Solamathu-
 jus nostra, Sed totius Orbis Litterarii
 conferret. Suum Sincere

Hodie est ille dies, Cuius adventus
sic celebratur inter omnes ut ex,
pectationem adventus, adventum
vero letitia. Superaret. Etenim hic
est ille dies, qui talem protulit
Vivum, Cuius in fatale Omnium
Nostrorum salus nititur, atq;
qui nos sua bonitate et sapien-
tia ~~non~~ non sicut comple-
vit; quam fragrantia horum
suis complet odoribus. O! Sancte
dies, lucece, qui talem protulisti
Vivum. Tu vero Vir C. Nobisq;
Nate Vire, Vire non tibi sed no-
bis, quid amplius dicam? Ut sem-
per vivat. Quid tandem Angeli
qui te Dei simulacrum ad eos
ascendere sollicitant. Vale.

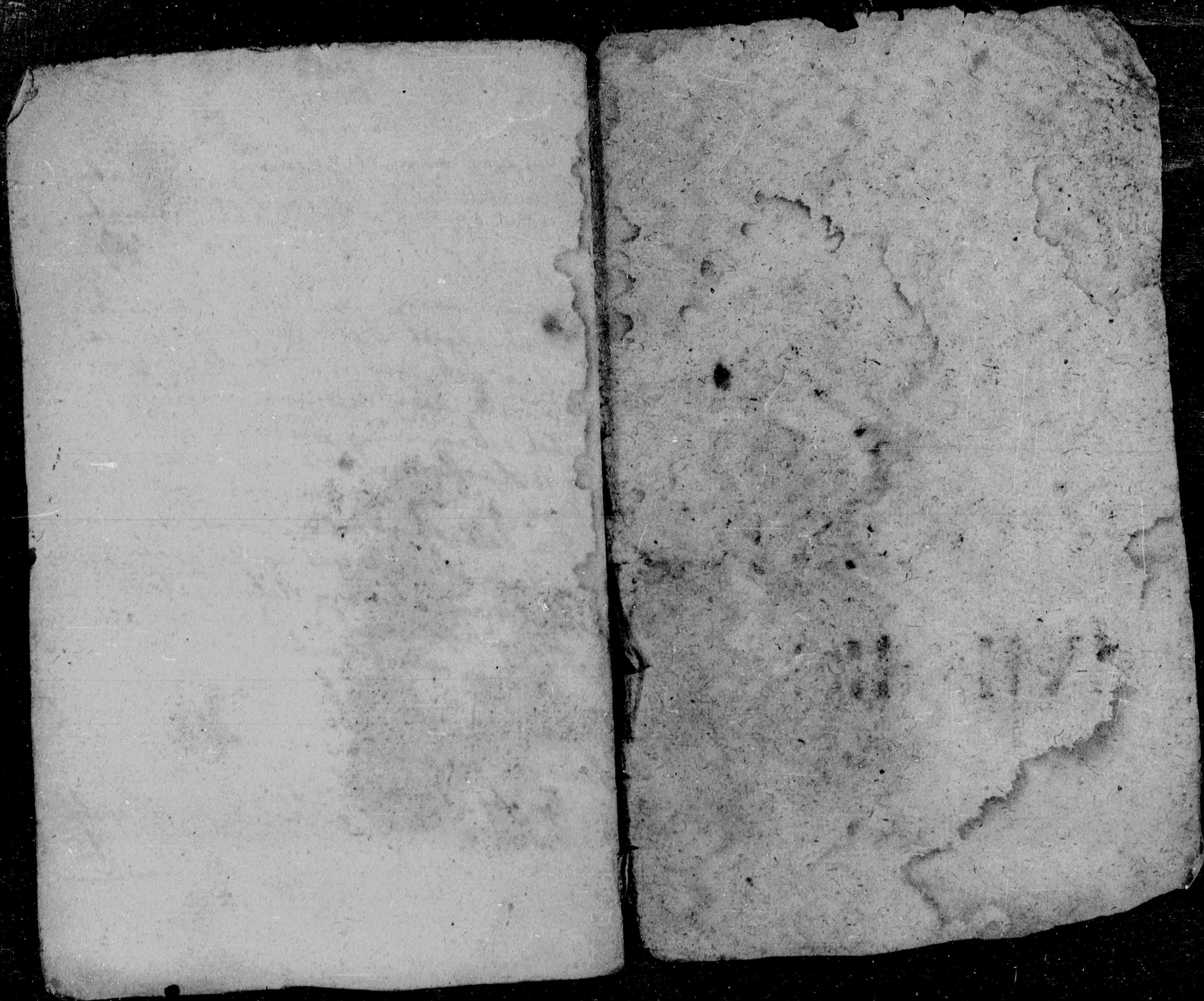
Te pedis Tiphleas, Tiphleas, ahi mi
Pamunum, suletetel ety Rodagat,
ety ahi Pamunum, nem a magad in
De mit morvauok hogy öröke ety en?
Hát opai az Angyalok a kik Tiphleas
nem Isten képet várnak hogy ajde
fel költözzön.

Okos Okaso!

151

Tíz es Paripus, gyémánt hintójába
Depittetvén Tibus a Kös határába
Mihelys g érkezt, s. Perle lövöldöke
Arany him Sugarit a lelet el iete
Kavak chakrol mied el költöztetke
A lemeztet Lölö linde öltöztetke
Akör sok vers ivo Parnassus hegyére
Indula hogy neyerjen Borostyán fejére
Völök valkam eris Parnass fel Kálakam
Nag is Apollora Sokok nem kálakam
Tám g - hok s. nem igaz hogy öröke élnek
Ez Iskenet, i mint a Musak idelnek
Hogy kaim el veyterett barlangjába költözn
Köppul nem akarván idelni felötkem
Hag g hok, nem de ha el veyterett barom
Merk így nem iszemben igyék Borostyánom
Okaso. helyetke veled meg nevedem,
Nemnyit iszemben en igyekesetem.
Kereset. de ha így idel el keltentetke
Kapi g dicsék többekre Per keltetke
Sokáig ety.

Wida József éu. Könyve

Nagyenyed, Bethlen-után

291 sz. kézirát

VEGE.